

**HL. LIBORIUS**  
**Bischof von Le Mans**  
**Patron der Bischofskirche und**  
**des Erzbistums Paderborn**

deutsch

**S. LIBOIRE**  
**Evêque du Mans, Patron de la**  
**cathédrale et de l’archevêché de**  
**Paderborn**

français

**SAINT LIBORIUS**  
**bishop of Le Mans, patron of the**  
**Cathedral Church and of**  
**the archdiocese of Paderborn**

englisch

**SAN LIBORIO**  
**obispo de Le Mans, patrono de la**  
**Iglesia catedral y de la**  
**archidiócesis de Paderborn**

spanisch

**S. LIBORIO**  
**Vescovo di Le Mans, Patrono del**  
**duomo di Paderborn e dell’**  
**Arcidiocesi di Paderborn**

italienisch

**SWIETY LIBORIUSZ**  
**Biskup diecezji Le Mans**  
**Patron Katedry i**  
**Archidiecezji Paderborn**

polnisch

Die Ursprünge der Liboriverehrung gehen in das Jahr 836 zurück. Damals war die Kirche von Paderborn erst wenige Jahrzehnte alt. Bischof Badurad suchte deshalb das Band der Einheit zwischen dem noch jungen Bistum und den schon im Glauben bewährten Kirchen des Frankenreiches zu festigen und die Heiligenverehrung zu fördern.

Mit einem Empfehlungsschreiben Ludwigs des Frommen zogen Gesandte des Bischofs Badurad von Paderborn nach Le Mans und erbaten die Gebeine eines Heiligen. Bischof und Gläubige schenkten ihnen daraufhin schweren, doch bereiten Herzens die Gebeine des heiligen Liborius. Zugleich schlossen beiden Kirchen einen „Liebesbund ewiger Bruderschaft“. Das Band der Einheit, der Liebe und des Friedens überdauerte alle Stürme der Zeit.

Liborius, ein Freund des hl. Martin von Tours, war im 4. Jahrhundert Bischof von Le Mans. Ihm war damals jene Aufgabe zugefallen, die nun Bischof Badurad in Paderborn zu lösen hatte: den Menschen das Licht des Evangeliums zu schenken, die Sakramente des Heiles zu bringen und die Güte Gottes sichtbar zu machen.

Von Liborius berichten Quellen, dass er Großes für die Kirche von Le Mans geleistet hat. Das Volk liebte und verehrte ihn über den Tod hinaus. An seinem Grabe wirkte der Herr Wunderzeichen. Nach der Überführung der Gebeine des heiligen Liborius hat die Kirche von Paderborn die Verehrung des Heiligen fortgesetzt und gemehrt. Schon bald wurde er neben Maria und Kilian Patron des Domes, zu Beginn des 11. Jahrhunderts sogar als Hauptpatron der Bischofskirche.

Liborius wird besonders als Helfer bei Nierenkrankheiten angerufen.

Le origines du culte de S. Liboire remontent à l’année 836. Alors le diocèse de Paderborn était encore jeune, il ne comptiat que quelques décennies. C’est pourquoi l’évêque Badurad voulait renforcer les liaisons entre le diocèse si peu âgé et les églises de la Franconie déjà éprouvées dans la foi et augmenter le culte des saints.

Pourvue d’une lettre de recommandation du roi Louis le pieux, la légation de l’évêque Badurad se mit en route de Paderborn pour Le Mans et demanda les os de S. Liboire. Le coeur gros, mais volontièrement l’évêque et les fidèles du Mans firent présent des ossements du saint aux envoyés de Paderborn. En même temps les deux églises se lièrent dans une „alliance de fraternié éternelle“. Ce lien de l’unité, de l’amour et de la paix survivait à toutes les tempêtes de l’histoire.

Liboire, ami de saint Martin de Tours, était évêque au Mans dans le 4e siècle. La tâche était identique, jadis celle de l’évêque du Mans et maintenant celle de Badurad, évêque de Paderborn: illuminer les homes avec la lumière de l’Evangile, les sanctifier par les sacrements du salut et manifester chez eux la bonté de Dieu.

On tient de bonne source que saint Liboire an bien mérité du diocèse du Mans. Le peuple l’aimait et le vénérait aussi après sa mort. A sa tombe le Seigneur faisait des merveilles. Après la translation des os de saint Liboire, l’église de Paderborn a continué et augmenté le culte du saint. Après peu de temps avec la Mére de Dieu et saint Kilian, Liboire devint un des patrons de la cathédrale; au début du 11e siècle il passa patron principal de l’église-mère de l’évêché.

S. Liboire est invoqué contre les maladies du rein.

The veneration of Saint Liborius began in 836. Some years earlier the Church of Paderborn was established. Bishop Baduard wished to lay the foundations of unity between the young diocese and the Church of Le Mans in France, where Christian faith had a long tradition, and to promote the veneration of Saints.

Bishop Baduards delegates, with letters of introduction from King Louis the Pious, asked in Le Mans for the relics of a Saint. Bishop Aldric of Le Mans, with his people, offered them with heavy, bat generous hearts, the relics of Saint Liborius, Thus sealing a bond of everlasting brotherhood between these two Churches. This bond of unity, love and peace has endured up to the present day through all the centuries and through all the evils of the past.

Liborius, a friend of Saint Martin of Tours, was Bishop of Le Mans in the 4th century. He carried out the same mission as Bishop Badurad in Paderborn in the 9th century; to bring to men the light of the Gospel, to celebrate the Sacraments of Salvation an to make visible the love of God.

All the historical sources which tell of the life of Saint Liborius speak of his great achievements for the diocese of Le Mans. The people loved and revered him even after his death. By the grace of God many miracles accrued. After the translation of his relics to Paderborn, this veneration of Saint Liborius not only continued but grew.

In Paderborn he soon became Patron of the Cathedral Church together with Our Blessed Lady and Saint Kilian. From the 11th century Liborius has been the principle Patron of the Cathedral Church.

Liborius ist especially invoked as intercessor by those who suffer stones in the kidney.

Los orígenes del culto a San Liborio están en el año 836, en aquellos tiempos la Iglesia de Paderborn apenas tenía unas decenas de años. Por ello, el obispo Badurad buscaba establecer lazos de unidad entre su neuva diócesis y la Iglesia de los francos, ya probada en la fe.

Los legados del obispo Badurad, con una carta de presentación de Ludovico Pio, fueron hasta Le Mans y solicitaron las reliquias de un santo. Con dolor de corazón, pero muy generosamente, el obispo y los fieles de Le Mans dieron las reliquias de San Liborio. Ambas Iglesias hicieron una „alianza de amor y fraternidad eterna“. El lazo de unidad, amor y paz perduró integro por encima de todas las tempestades de los siglos.

Liborio, en los tiempos de san Martín de Tours, fue obispo de Le Mans en el siglo IV. Y tuvo la misma misión que en el siglo IX tenía el obispo Badurad en Paderborn: transmitir a los hombres la luz del Evangelio y el misterio de la salvación, y hacer visible la bondad de Dios.

Muchos autores narran que Liborio realizó grandes y maravillosos hechos en favor de la Iglesia de Le Mans. El pueblo lo amaba y respetaba aún después de su muerte. Desde su tumba Dios lo edificó con milagros. Después del traslado de su cuerpo a Paderborn, no solo continuó la veneración al santo, sino que aumentó.

En Paderborn muy pronto llegó a ser patrono de la iglesia catedral, junto con María y Kilian. Y al principio del siglo XI ya era patrono principal de la iglesia catedral, de la ciudad episcopal y de todo el obispado de Paderborn.

Liborio es invocado como especial protector contra las enfermedades del riñon.

Początki kultu świętego Liboriusza sięgają roku 836. W tym czasie historia diecezji Paderborn liczyła zaledwie kilkadziesiąt lat. Dlatego biskup Badurad szukał możliwości pogłębienia jedności pomiędzy młodym biskupstwem a umocnionymi w wierze biskupstwami we Francji oraz rozwoju kultu świętych.

Wysłannicy biskupa Badurada wraz z listem polecającym od Ludwika Pobożnego dotarli do Le Mans i prosili o relikwie św. Liboriusza. Biskup i wierni diecezji Le Mans z ciężkim ale i otwartym sercem ofiarowali relikwie świętego. Zarazem zawarli z diecezją Paderborn „przymierze wiecznego braterstwa“. To przymierze jedności, miłości i pokoju przetrwało wszystkie koleje czasu.

Liboriusz, przyjaciel św. Marcina z Tours, był w IV wieku biskupem w Le Mans. Musiał on wtedy wypełnić zadanie, które teraz miał do spełnienia biskup Badurad, a mianowicie przekazywać ludziom światło ewangelii, sprawować sakramenty zbawienia i ukazywać dobroć Boga.

Źródła historyczne donoszą, że św. Liboriusz dokonał wielkich dzieł dla Kościoła w Le Mans. Lud kochał go oraz czcił po śmierci. Przy jego grobie Bóg działał cuda. Po przeniesieniu relikwii św. Liboriusza do Paderborn kult był kontynuowany oraz pomnażany. Już wkrótce św. Liboriusz stał się obok Maryji oraz św. Kiliana współpatronem katedry w Paderborn, a na początku XI wieku nawet jej głównym patronem.

Wstawiennictwu św. Liboriusza polecają się szczególnie chorzy cierpiący z powodu kamicy nerkowej.

## SAN LIBORJU

### Isqof ta Le Mans

### Patrun tal-Katidral ta' l-Arcidjocesi ta' Paderborn

maltesisch

Il-qima lil San Liborju bdiet lis-sena 836. Xi snin qabel, kienet g'iet imwaqqfa il-knisja ġo Paderborn. L-Isqof Badurad xtaq iaqqaf il-pedament għall-Għaqda bejn din id-Djoċesi żagħżugha u l-knisja ta Le Mans, ġewwa Franza, fejn il-fidi nistranija kellha tradizzjoni qawwija. Huwa ried iġib ukoll il-quddiem il-qima lejn il-qaddisin.

Id-Delegat ta' l-Isqof Badurad, msahha b'ittri ta' introduzzjoni mibghuta mir-re Lwigi t-Tajjeb, meta kienu f' Le Mans, talbu r-relikwiji tal-Qaddis. L-Isqof Aldric ta' Le Mans, flimkien man-nies tiegħu, taw b'għafsa ta' qalb iżda fl-istess hin b'generożita dawn ir-relikwiji ta' San Liborju. B'hekk sehhet l-għaqda ta' fraternita dejjiema bejn dawn iż-żewg knejjes. Dan il-patt ta' għaqda, mhabba u paċi baqa għaddej matul is-sekli kollha sal-ġurnata tal-Illum, għadda wkoll minn qalb il-ħażen kollu tal-passat.

Liborju habib ta' San Martin ta' Tours, kien l-isqof ta' Le Mans, fir-raba sekl. Hu wettaq l-istess missjoni li l-isqof Baduard wettaq f'Paderborn fid-disa' sekl, jiġifieri li jwassal lill-bnedmin id-dawl tal-Vangelu, li jiċ-ċelebra s-sagramenti tas-Salvazzjoni, u li jagħmel viżibli l-hajja t'Alla.

L-ghejjun storiċi li jikkellmu dwar il-hajja ta' San Liborju, kollha jikkellmu dwar il-kisbiet kbar b'risq id-Djoċesi ta' Le Mans. In-nies habbewh u qimuh anki wara mewtu. Bil-ġrażżja ta' Alla, hafna kienu l-mirakli li sehew bl-interċessjoni ta' San Liborju. Wara t-transulażżjoni tar-Relikwiji tiegħu lejn Paderborn, il-qima lejn San Liborju mhux biss komplet għaddejja iżda kibret aktar u aktar. Wara ftit taż-żmien, ġo Paderborn, huwa ġie mahtur Patrun tal-Knisja Kattedrali flimkien mal-Vergni Marija u San Killian. Sa mis-sekl Hdax, San Liborju sar Patrun prinċipali tal-Knisja Kattedrali.

San Liborju hu b'mod speċjali mejus bhala interċessur għal dawg kollha li jbatu bil-ġebli fil-kliewi.

## SV. LIBOR,

### biskup z Le Mans,

### patron biskupského kostela a arcibiskupstvi Paderborn

tschechisch

Počátky uctívání svatého Libora se datují k roku 836. Tehdy byla církev v Paderbornu teprve několik desítek let stará. Biskup Badurad proto hledal jak upevnit pouto jednoty mezi ještě mladým biskupstvem a už ve víře pevnou franskou církví a jak přispívat k uctívání svatých.

S doporučujícím dopisem Ludvíka Pobožného putovali velvyslanci biskupa Badurada do Le Mans a vyprosili si ostatky jednoho svatého. Biskup a věřící jim darovali s těžkým, avšak oddaným srdcem ostatky svatého Libora. Zároveň uzavřely obě církve tzv. "svazek lásky a věčného bratrství".

Pouto jednoty, lásky a míru překonalo všechny bouře času.

Libor, přítel sv. Martina z Tours, byl ve 4. století biskupem v Le Mans. Jemu tehdy připadla ona úloha, kterou měl vyřešit také biskup Badurad v Paderbornu: darovat lidem světlo evangelia, přinést svátosti spásy a dobro od Boha učinit viditelným.

Prameny o Liborovi pojednávají o tom, že vykonal velké skutky pro církev v Le Mans. Lid ho miloval a uctíval i po smrti. Na jeho hrobě učinil Pán zázračné znamení. Po převezení ostatků svatého Libora církev pokračovala a rozmnožovala uctívání tohoto svatého. Už brzy se stal, vedle Panny Marie a svatého Kiliána, patronem dómu a na začátku 11. století dokonce hlavním patronem biskupského kostela.

Ke svatému Liborovi se utíkali věřící jako k pomocníkovi při léčení ledvinových onemocnění.

## СВЯТОЙ ЛІВОРИЙ,

### епископ города Ле Мана,

### покровитель Кафедральнго Собора и епархии Падерборна

russisch

Почитание святого Ливория началось в 836 году. Несколькими годами ранее была основана Церковь Падерборна. Епископ Бадурад пожелал заложить основы единства между молодой епархией Падерборна и Церковью французского города Ле Мана, где христианская вера имела старые традиции; он также хотел поощрять почитание святых.

Посланники епископа Бадурата, снабжённые рекомендательными письмами от короля Людовика Благочестивого, прибыли в Ле Ман с просьбой о святых мощах. Епископ Ле Мана Олдрик и его прихожане великодушно, хотя и с тяжёлым сердцем, отдали им мощи святого Ливория, заключив таким образом вечные узы братства между Церквями двух городов. Эти узы единства, любви и мира сохранились по сей день, пережив все беды прошедших веков.

Ливорий, друг святого мартина Турского, был епископом Ле Мана в IV веке. Он исполнял ту же миссию, что епископ Бадурад в IX веке в Падерборне: нёс людям свет Евангелия, отправлял таинства спасения и делал очевидной любовь Божию.

Все исторические источники, повествующие о жизни святого Ливория, говорят о его великих свершениях в епархии Ле Мана. Люди любили и почитали его и после его смерти. Благодарью Божией на могиле святого Ливория было много чудесных знамений. После перенесения его мощей в Падерборн почитание святого Ливория не только продолжалось, но и росло.

В Падерборне святой Ливорий вскоре сатл покровителем Кафедрального Собора, уже находившегося под покровительством Пресвятой Богородицы и святого Килиана. Начиная с XI века, святой Ливорий был главным покровителем Кафедрального Собора Падерборна. К святому Ливорию обращаются за помощью в особенности те, кто страдает камечнопочечной болезнью.

## SVETI LIBERAN,

### biskup Le Mansa,

### zaštitnik katedrale i nadbiskupije Paderborn

kroatisch

Počeci štovanja sv. Liberana sežu u godinu 836. Tada je biskupija Paderborn postojala tek nekoliko desetljeća. Stoga je biskup Badurad nastojao učvrstiti vezu jedinstva između još mlade biskupije i već u vjeri prokušane Crkve u Franačkoj te poticati štovanje svetaca.

Izaslanci biskupa Badurada iz Paderborna poslali su s pismenom preporukom Ludviga Pobožnog u Le Mans i zamolili za kosti jednoga sveca. Biskup i vjernici darovali su im teška ali spremna srca kosti svetoga Liberana. Istodobno sklopile su obe Crkve "savez ljubavi vječnog bratstva". Savez jedinstva, ljubavi i mira nadživio je sve oluje vremena.

Liberan, prijatelj sv. Martina iz Toursa, bio je u 4. stoljeću biskup Le Mansa. Njega je u ono doba zapala zadaća koju je sada trebao izvršiti biskup Badurad u Paderbornu: podariti ljudima svjetlo Evanđelja, donijeti im sakramente spasenja i uprisutniti im Božju dobrotu.

Izvori svjedoče da je Liberan imao velike zasluge za biskupiju Le Mans. Narod ga je ljubio i štovao i poslije njegove smrti. Na njegovu grobu Gospodin je činio čudesne znakove. Nakon prijenoša kostiju svetoga Liberana Crkva Paderborna je nastavila i umnožila štovanje ovoga sveca. On je uskoro uz Mariju i Kilijana postao zaštitnik katedrale, a početkom 11. stoljeća čak glavni zaštitnik stolne crkve.

Sv. Liberan se osobito zaziva kao pomoćnik kod bubrenjih oboljenja.



Erzbistum Paderborn  
Domplatz 3  
33098 Paderborn  
Tel.: 0 52 51/125-0  
Fax: 0 52 51/125-4 70  
Email: info@erzbistum-paderborn.de  
Internet: www.erzbistum-paderborn.de

## Heiliger Liborius



## Leben und Verehrung

Texte in Deutsch, Französisch, Englisch, Spanisch, Italienisch, Polnisch, Maltesisch, Tschechisch, Russisch und Kroatisch

  
Erzbistum  
Paderborn